

سنجش اعتماد اجتماعی و عوامل مؤثر بر آن، در بین کشاورزان شالیکار شرق استان

گیلان (مورد مطالعه: آستانه اشرفیه)

سیروس صادری بی بالان* و محمدکریم معتمد و محمد کاوسی

چکیده

اعتماد اجتماعی، هسته مرکزی سرمایه اجتماعی و از پیش شرط های اصلی توسعه است. توسعه روستایی و نقش حیاتی آن، در بطن توسعه عمومی کشورهای در حال توسعه، از بدیهیات است. دستیابی به توسعه روستایی از مجرای توسعه منابع انسانی، با تکیه بر اعتماد اجتماعی و با مشارکت عامه مردم میسر است. شعاع اعتماد اجتماعی، شدت و ضعف آن؛ در جوامع مختلف، متفاوت است. سنجش میزان اعتماد اجتماعی: درون گروهی، برون گروهی و نهادی و اعتماد اجتماعی (کل) و آگاهی از رابطه مابین اعتماد اجتماعی و متغیرهای مستقل: (موقعیت فردی، موقعیت اقتصادی، موقعیت اجتماعی، مشارکت اجتماعی و امنیت اجتماعی)، در میان کشاورزان شالیکار گیلانی، هدف این مقاله است. داده ها، با استفاده از روش های آماری، مورد توصیف و آنالیز قرار گرفته است. در آمار استنباطی، از نرم افزار SPSS و آزمون ضرایب همبستگی: کای اسکور، وی کرامر، اسپیرمن، گاما و تحلیل رگرسیون (چند متغیره) استفاده شده است. نتایج حاصل از تحقیق نشان می دهد، میزان اعتماد اجتماعی درون گروهی در جامعه نمونه مورد بررسی در سطح متوسط، اعتماد برون گروهی و اعتماد نهادی پائین تر از متوسط و میزان اعتماد اجتماعی (در مجموع) در سطح متوسط (رو به پائین) قرار دارد. ما بین جنسیت، سن، تحصیلات و شالیزار با ساختار زیربنایی نوین و میزان اعتماد اجتماعی رابطه معنی داری وجود ندارد. هم چنین بین میزان مساحت شالیزار تحت تملیک و میزان اعتماد اجتماعی رابطه ای معنی دار، ولی منفی و معکوس؛ مابین موقعیت اجتماعی، مشارکت اجتماعی و امنیت اجتماعی، با اعتماد اجتماعی، رابطه ای معنی دار، مثبت و مستقیم برقرار است. مضافاً ضریب رگرسیون برآورد شده نشان می دهد، به ترتیب: میزان موقعیت اجتماعی، مشارکت اجتماعی و امنیت اجتماعی بیشترین اثرگذاری را بر اعتماد اجتماعی داشته است.

واژه های کلیدی: اعتماد اجتماعی، توسعه روستایی، جامعه روستایی، سرمایه اجتماعی، گیلان.